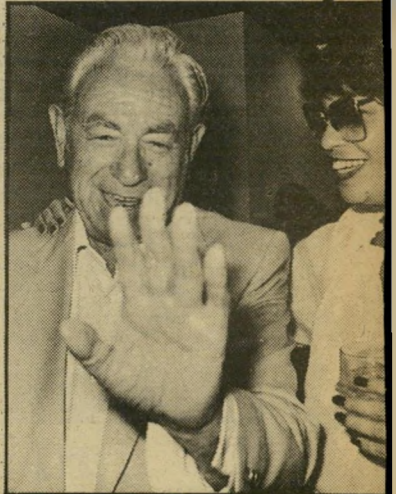


איכלוס בלתי-חוקי

הדיירים לחברה קיים סיכסוך חריף על רקע טענותיהם כי הבנייה לקוייה, מדובר בשני בתי-דירות יוקרתיים, שבכל אחד מהם 32 דירות. הדירות אוכלסו ב-1982, ומאז היו לדיירים, באופן נפרד, תביעות שונות נגד החבר. באחרונה התארגנו הדיירים ושכרו את עורך-הדין צפרייר סז. הם קיבלו חוות-ידעת של מהנדסים על הבנייה. חוות-הידעת נמסרה לחברת ברנוביץ כדי לאפשר לה תגובה לפני פנייה לב-תייהמשפט.

ההתארגנות הואצה לפני שנה, כאשר לוחות-אבן, המצפים את הבתים מבחוץ, החלו נושרים, והרבר מסכן את חיי הדיירים. בדיקת-המהנדסים העלתה כי בעוד שבחוויה-המכר התחייבה החברה כי הבתים יצופו בלוחות-שיש, הרי שבפועל צופו בלוחות של אבן נסור, שהייתה יורדה. מרתפי הבתים מוצפים מים באורח מתמיד, מכיוון שלא נעשה בידור נאות. כבתים נערכה ביקורת של מכבי-האש בתל-אביב, ש-קבעו כי הבתים אינם עומדים בתקן, מכיוון שאמצעי-המילוט אינם תקינים, וצינורות-הגז המרכזיים חשופים לאש חיצונית. בדיקת-המהנדסים העלתה גם שמכיוון שסידורת הבתים לא נבנו בצדד הרה הולמת, קיימת בעייה של שקיעת הבתים, המביאה לסדקים בקירות ובי-תיקרות של הדירות.

עיריית תל-אביב הגישה לבתייה-מישפט בתל-אביב כתב-אישום נגד חברת-הבנייה הידועה א.צ. ברנוביץ על שאיכלסה דיירים בבתי-מגורים שהקרימה בנווה-אביבים לפני שקיבלה מן ה-עירייה תעודת-אגמ. דוברת-העירייה אישר את הדבר. בין



קבלן ברנוביץ ובתו מרים הדיירים לא סרוצים

הסדר אינו מעובד ההליכים הפיליליים

האסיפה הכללית של נושי חברת פ.מ. שהיתה של הברוקרים וירי סלנטז ותגי בליך, הסכימה להצעת חברת הפניקס לשלם 20% מסך התי-ביעות שהוגשו. יש חובות מוצהרים

נחמני אחד-העם: עיסקה טובה

הקבלנים הרמתי-גנינים ציפורי-אפל 10 קנו לפני שנה בניין ישן בפנינת נח-מני-אחרי-העם בתל-אביב, כסכום של 1.5 מיליון דולר. הם שיפצו אותו כחצי מיליון דולר, ועתה השכירו אותו לבוק הפונונים, המשלם 35 אלף דולר חודר רש, שהם 420 אלף דולר לשנה. בחמש שנים יכסו הרי-השכירות את ההשקעה.



בעל-חברה חכמי ההליכים ומשכים

בהיקף של כ-60 מיליון דולר. מכיוון שלרוב מוגזמים סכומי-החובות הנתי-בעים, והפניקס הסכימה לשלם את הסי-כומים המוצהרים ללא בדיקה, הרי שבי-פועל יקבלו הנושים כחציית החובות. הלוחצים להסדר המוצע היו הקיבור צים, ובעיקר הקיבור הארצי. מבין המי-פרקים התנגד עורך-הדין יוסף שגב להסדר, מכיוון שחשב כי ניתן לקבל יותר. הכנס השני, עורך-הדין מיכאל שמיגלמן, הוא גם המייצג את הקיבור הארצי. שגב דרש והשיג כי הפניקס תשלם רק חלק מן הסכום, והיתר ישולם על-ידי בעל החברה, יוסף חכמי, באופן פרטי. ההליכים הפיליליים נגד הפניקס ומישפחת חכמי נמשכים בפרקליטות, ואין להסדר האורחי כל גניעה לגבני.

מוכרים אותנו בזול

הקלות שבה חתמה הסוכנות היהודית על הסכם למכירת חלקה בשטח היקר ביותר בישראל (יריד-המיזרח) ב-12.5 מיליון דולר מזכירה את הקלות שבה מכרה עיריית תל-אביב את שיטחי גן-העיר במחירים מצחיקים. הפרשה האחרונה חמורה יותר. שטח של כ-60 דונם בצמון העיר, הצופה אל הים, נמכר בשליש המחיר שבו נמכר מלון סונסטטה בטאבה!



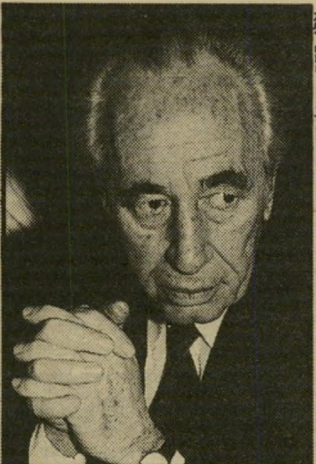
גיזבר שיטרת ואשתו רותי לא איפשר העלמת העיסקה

גיזבר הסוכנות, מאיר שיטרת, ראוי לכל שבח על שמנע את הש-למת העיסקה. מדוע יכולים נציגי-ציבור למכור בזול את רכוש-הציבור? הצרה בכל מכירת-נכסים היא שהביקורת לא מועלית בנקודה המרכזית. למשל, בעיסקת הסוכנות עם אנשי-העסקים גז אבי ויעקב נימרודי טוענת הביקורת כי השטח שווה יותר, ויש לבקש שכום אחר. גם מאיר שיט-רת שוגה בנקטו טיעון זה. כאשר נכסים למכורת הויכוח על השווי הנכסי, קשה לצאת ממנה. כאשר גופים פרטיים מוכרים נכסים, מדוע הם דורשים ומקבלים אחוזים מהשטח הבנוי? למשל: קואופרטיב דן. הוא מכר מיגרש ליד בורסת היהלומים ברמת-גן לקבלן משה אביב. פרקליט דן, רם כספי, דרש וקיבל יותר מ-40% מהשטח הנבנה תמורת הקרקע. בעיסקה אחרת, שבה מציע דן את מיג-רש ברחוב ארלוזורוב בתל-אביב, הציעו דויד אפל ועורך-הדין אב-רהם נאמן דן יותר מ-52% מהשטחים שייבנו, תמורת הקרקע. כאשר מקבלים אחוזי-בנייה, לא מעניין את המוכר כמה שווה הקרקע. מדוע אין הסוכנות דורשת תמורת השטחים בצמון העיר 52% למחות, כמו קואופרטיב דן? ומדוע לא ביקש ראש-העיר, שלמה להט, תמורת גן-חניר אותם אחוזי-הבנייה, והסתמך בחמישה מיליון דולר תמורת הקר-קע, שהינה עד כה הכנסות של 60 מיליון דולר?

גרמניה תלווה שני מיליארד דולר

הריכית בגרמניה קטנה בהרבה מזו הנהוגה באמריקה, וברור כי המלווה הגרמני יהיה נוח יותר לישראל. הביטי-חון למיליונים הגרמניים יהיה אותו הבי-טחון שנתנה ישראל לבנקים האמרי-קאיים — ערבות ממשלת ארצות-הי-רית על 90% מהסכום. כנגד היתר הפי-קידה ישראל תעודות-בוודס.

הגרמנים בוחנים גם את ההצעה הי-שראלית כי פירעון ההלוואה יהיה בש-קלים, שאותם תשקיע ממשלת גרמניה בישראל. ממשלת-גרמניה סיכמה עם



שר פרס תשלום חובות לארצות-הברית

פרס הקמת קרן להשקעות במדע ובטכ-נולוגיה ישראלית, בהיקף של 1.5 מילי-יארד דולר. היא גם הסכימה להשפיע על בנקים גרמניים לקנות בוודס כ-100 מיליון דולר.

חיסול הערבות ההדדית

כמקביל דורש האוצר מהבנקים למחוק 1.5 מיליארד דו-לר מחובות הקיבוצים, המסתכמים ב-4 מיליארד דולר.

גם פיתרון זה אינו מספיק. ברור כי התיישבות כולה, החייבת לבנקאות 7 מיליארד דולר, לא תוכל להחזיר חובות אלה. הבנקים אינם יכולים למחוק אותם, כי הסכום גדול מהונם העצמי. הפיתרון יהיה כפריסת המתיקה על שנים רבות, כמו שעושים הבנקים האמריקאיים לחובות מדינות ררוס-אמריקה.

סיכומי הפגישה בין ראשי האוצר, הבנקאות והמושבים לא שינו רבר, מלבד החלטה שבעתי יוכלו חברי-המושבים לקבל אשראי בלי הערבות ההדדית, וייתייחסו אליהם כאל כל לוה עצמאי. הסיכומים אינם מציעים רבר לגבי הערבויות ההדדיות שניתנו בעבר. כאן יצטרכו המושבים לאמץ לעצמם את תקרים המושבים שהסתייעו בחברת צ'אפטר אינבן (11) שהצליחה לקבל כבתי-מישפט פסיקירדין המבטלים את הערבויות ההדדיות לגבי מושבים שייצגה.

במדיונה מדע השפעת האור על זרעי החסה

לפיסטוק חלבי קוראים בעברית בומנה ובצל יכול לשמש כתרופה.

עוזרת-הבית שלנו, רוי, כתיכפר בווארית, היתה צעירה חסובה ונאה, מחוננת במיטב הסגולות הנשיות... יום אחר, כשאיש מלברנו לא היה בבית, התיישבה מולי והשתוחחה מעט מעל לשולחן. לא יכולתי שלא להתפעל ממחמדיה... וכך איברתי את תומתי? זה קרה לוולטר שוורץ בגיל 16. כמ-שך 68 השנים הבאות קרו לו עוד כמה רברים נוספים. בערך בזמן שגילה את המין הוא גילה את עולם הצמחים ולמ-רות שהוא ביקש להיות אדם רב-גוני (בהיותו תלמיד בית-ספר תיכון ובנו של סוחר אמיר, בחר, בכל זאת, ללמוד גם את מיקצוע המסגרות בקורס-ערב), החליט כבר אז כי חייו יהיו קודש לבוטניקה, ענף-מדע, שבו יכול אדם, כפי שאכן עשה שוורץ, לבלות שנים בחקר השפעת האור האדום, האינפ-האדום והכחול על נביטת זרעי-הח-סה.

שילשול בבלקנים. שוורץ ידוע כיום יותר כפרופסור מיכאל אבארי, בוטניקאי בעל שם עולם, לשעבר סגן נשיא האוניברסיטה העברית, שבנה את הקמפוס בגבעתיים שבמערב ירוש-לים כשנים שורה-צופים היה בידו היר-דנים, אך במיוחד הוא התפרסם כחוקי-החקלאות המידברית כשתי החוות ש-אותן הקים בנגב, שבשטח ובעברת. את 84 השנים בין לידתו כמץ שב-אלזאט (איזור הספר הצרפתי-גרמני) ל-ביתו הנוכחי במוצא שבמבואות יר-שלים ניצל אבארי היטב, כפי שיגלה כל הקורא את ספר-זיכרונותיו (המיד-בר מתעורר, הוצאת יל סאונס, 257 עמודים) שראה אור בימים אלה. הוא העריך את המורה שלו כאוני-ברסיטה שהתמחה בהגדרת הצמחים שצויירו על האגרסלים ביוון העתיקה.

הוא נפל לים הצפוני כשביקש לאסוף בו אצות לעשביית-האצות שלו (והדש-קה מייד כמויות אדירות של ייש רר תח, כדי שלא יצטנן). בגיל צעיר היה אורח של מלך בולגריה בראשית המ-אה, הצאר בוריס השלישי, שגילה עניין רב כבוטניקה (ולמד באותה הזדמנות על תרופה מקורית כנגד השילשול שתקף אותו בכלקנים: אכילת בצל).

הריון באוסטרליה. יותר חשר בים הם ריווחיו של אבארי על הצל-חותיו בחקלאות המידברית. 23 השנים שלו, של אשתו, לילווטה (שבין שאר מעלותיה היא נהגתי-גיפ בחסד עליין) ושל צוות נאמן, בנגב, תרמו רבות לחי-רוש החקלאות בנגב, אחרי, פחות או יותר, 2000 שנה.

אם כי את ניסוייו הראשונים בחק-לאות הנגב עשה אבארי עם שעורים, הוא המשיך בגידולים רבים נוספים (מישמים, שויפים, גפנים) ונחל הצ-לחה מיוחדת עם זיתים, שקדים ובוטנה (זה השם העברי לפיסטוק חלבי).

בין ריווחיו אין אבארי זונח לרגע את טיבעו הסקרני של איש-המדע, ש-אותו הירבה להפעיל בעת סיוורו ומי-סעותיו בחבריו-עולם. באוסטרליה גילה כי משך ההריון של הקנגורו-הנקבה הוא 30 יום בלבד. ובארגנטינה הוא רשם לעצמו את אימרת המקומיים על הפמפה, איזור הערבה הענקי הפורה: אם, תוקעים שם ידית של מסאטא באדמה, היא הופכת עד מהרה לאילן? וכאשר שירת במילחמת-העולם, כ-מיסגרת הצבא הבריטי, כריסמל כ-סוללת הנ"מ הפלשתינאית הראשונה, שהוצבה בקפריסין, הוא חקר ומצא כי באי הזה ישבו, בימי הרומאים, 200 אלף יהודים.